

TutKoKe-symposium

Teemaryhmät 14.4.2026

Esitykselle on varattu 15 minuuttia, jonka jälkeen keskustelulle 10 minuuttia.
Esitysten välissä on viiden minuutin tauko,
jonka aikana on mahdollista siirtyä toiseen teemaryhmään.

Kello	TEEMARYHMÄ 1: tavoitteena hyvinvointi pj. Riku Väliälo (Kumina)	TEEMARYHMÄ 2: opettajuus harjoittelukoulu sa pj. Eerika Virranmäki (Rakuuna)	TEEMARYHMÄ 3: didaktiset ratkaisut pj. Markku Kuurilehto (Meirami)	TEEMARYHMÄ 4: digiajan kielen oppiminen pj. Juha Mikkonen (Hilla Garden takaosa)	TEEMARYHMÄ 5: verkostoyhteistyö Pj. ? (Neuvottelutila Fysio 2.krs)
14.30 – 14.55	Iida Vedenpää ja Reija Jyrkinen: Oppilaiden tunne- ja vuorovaikutustaitojen vahvistaminen osana koulun arkea: neljäsluokkalaisten viikoittainen tunnetaitotunti	Taru Törmälehto ja Heidi Hämäläinen: Menetelmiä tiimiohjauksen toteuttamiseen	Liisa Lavonen: Projektioppimisen tutkiminen, kehittäminen ja tukeminen luokkahuoneessa	Tommi Nurmi ja Kimmo Nyssönen: HappyNews, näe hyvä, kerro hyvä - kohti rakentavaa ja osallistavaa mediakulttuuria	Anu Kröger: FinTED opettajankoulutuksen yhteiseksi tutkimusinfrastruktuuri
Siirtymä 5 min					
15.00 – 15.25	Tiia-Pauliina Hilli: Koira-avusteisuus yläkoulun kielten opetuksessa	Simo Tolvanen ja Leena Heino: Lukion kemian ja kotitalouden opintojakso	Teemu Raudaskoski: Oppimisen edellytyksiä tukevat opetusjärjestelyt liikunnan opetuksessa	Riina Riihiniitty: Vaikuttavuus non- ja informaaleissa tavoissa oppia vierasta kieltä	Pekka Vaaraniemi ja Pasi Hieta: Yliopistoyhteistyön kehittäminen Oulun normaalikoulun lukiossa
Siirtymä 10 min					
15.35 – 16.00	Susanna Takalo, Kirsi Peltonen, Karoliina Hovila, Eemeli Toljamo: Liikkuminen oppimisen ja hyvinvoinnin tukena – Opetuksen kehittämiskokeilu aineenopettajakoulutuksessa	Liisa Koponen, Mirva Mykkälä ja Outi Tiainen: Tiimiopettajuuden kehittäminen harjoittelukoulussa	Laura Oinas-Järvinen: Tekoäly taidekasvatuksen tukena	Susanne Roos: Kynällä ja koneella – sadut kolmasluokkalaisten yhteistoiminnallisessa kirjoitus – ja ohjelmointiprojektissa	
Siirtymä 5 min					
16.05- 16.30		Östring Heidi, Leisku-Johansson Aulikki, Karjalainen Jussi, Orell Mari: Etäopetuskyvykkyyden harjoittelua alakoulusta lukioon - näkökulmina valmiusharjoittelu ja opettajien koulutus erilaisiin toimintaympäristöihin	Anne Tossavainen: Uudella viitekehyksellä kokonaisvaltaisemman murtolukujen ymmärtämiseen?	Kimmo Nyssönen ja Tommi Nurmi: Tulevaisuuden tekijät - miten monialainen projekti vahvisti oppilaiden toimijuutta ja opiskelijaopettajien opettajuutta?	

Teemaryhmä 1: tavoitteena hyvinvointi (Kumina)

Iida Vedenpää ja Reija Jyrkinen, Helsingin normaalilyseo **Oppilaiden tunne- ja vuorovaikutustaitojen vahvistaminen osana koulun arkea:** **neljäsluokkalaisten viikoittainen tunnetaitotunti**

Opetuskokeilumme tavoitteena oli vahvistaa oppilaiden tunne- ja vuorovaikutustaitoja osana koulun arkea. Tunne- ja vuorovaikutustaitojen vahvistamisen avulla on mahdollista tukea yhteisöllisyyden rakentamista, kohtaamista ja vuorovaikutusta sekä sosioemotionaalisten haasteiden ratkaisemista koulun arjessa. Tunne- ja vuorovaikutustaitoja opetettiin luokanopettajan ja erityisopettajan yhteistyönä toteutettuna viikoittaisena tunnetaitotuntina. Tunne- ja vuorovaikutustaidot nivoutuivat osaksi oppiainekohtaisia tavoitteita ja sisältöjä sekä laaja-alaisen osaamisen tavoitteita.

Tunnetaitotunneilla hyödynsimme pääasiassa Iida Vedenpään ja Saana Sarparannan tekemää Olen-oppimateriaalia. Lisäksi käytimme jonkin verran Tunne ja Taida oy:n tunnetaitokasvattajan materiaaleja. Rakensimme tunnit perustunteiden ympärille, kutakin perustunnetta pohdittiin ainakin yksi oppitunti. Menetelminä olivat mm. keskustelu, draama, kirjoittaminen, piirtäminen, rentoutusharjoitukset.

Yhteistyö luokanopettajan ja erityisopettajan välillä toi tunnetaitokasvatukseen rikkautta ja hauskuutta sekä tietysti puolitti suunnitteluvastuun. Teimme yhdessä myös hyvin monia tarkkoja havaintoja oppilaista ja osasimme niiden perusteella myös painottaa tunnetaitotuntien aiheita. Myös keskusteluissa huoltajien kanssa pystyimme hyödyntämään yhdessä tekemiämme havaintoja oppilaiden tunnetaidoista. Maisteriopiskelijat osallistuivat myös tunnetaitotuntien pitämiseen innostuneina.

Luokan ilmapiiriin tunnetaitotunneilla oli opettajan näkökulmasta hyvä vaikutus. Tunnetaitotunnit lisäsivät avoimuutta oppilaiden kesken ja helpottivat haastavien tilanteiden selvittelyä. Mielipahan tunteista oli helpompi keskustella luokassa ja empatiataidot kehittyivät myös. Luokassa tuli normaaliksi se, että puhutaan tunteista ja sanoitetaan myös ikävältä tuntuvia tunteita.

Tunnetaitokasvatustuntien myötä luokassa on käytössä seinällä olevia materiaaleja, esimerkiksi tunnelämpömittari, tunnesanalistat ja kuva siitä, miten tunteet voivat esiintyä. Nämä ovat oppilaille jatkuvana tukena ja he voivat palata niihin tarvitessaan koska vaan.

Oppimisen tuen uudistuksen näkökulmasta toteuttamamme tunnetaitotunnit ovat mitä parhaita ryhmäkohtaista tukea, jossa luokanopettajan ja erityisopettajan yhteistyönä tarjotaan ryhmän hyvinvointia tukevia työkaluja ennakoivasti ja oppilaiden osallisuutta lisäten.

Tiia-Pauliina Hilli, Lapin yliopiston harjoittelukoulu **Koira-avusteisuus yläkoulun kielten opetuksessa**

Koira-avusteisella toiminnalla koulukontekstissa tavoitellaan oppijan kognitiivisen, fyysisen ja sosiaalisen toimintakyvyn parantamista. Toiminnan on nähty myös tukevan oppijan hyvinvointia, vuorovaikutustaitoja ja opiskelumotivaatiota näissä prosesseissa. Koira-avusteisia menetelmiä on aikaisemmin hyödynnetty myös sosiaali- ja terveysaloilla.

Koira-avusteiset menetelmät ovat käytännössä toimintoja ja harjoitteita, joissa hyödynnetään ihmisen ja koiran välistä vuorovaikutusta. Viime vuosina koulukontekstissa toteutettava koira-avusteinen toiminta on siirtynyt vapaaehtoistoiminnan kaltaisesta luonteestaan kohti suunnitelmallista, strukturoitua ja tavoitteellista toimintamallia, jossa korostetaan erityisesti koiran hyvinvointia ja soveltuvuutta sekä ohjaajan ammattimaisuutta.

Tässä esityksessä esitetään alustavia tuloksia koira-avusteisen työtavan hyödyntämisestä yläkoulun kielten opetuksessa toteutetusta kokeilusta. Tulokset on koottu opettajan havainnoista koira-avusteisen työtavan hyödyistä ja rajoitteista sekä oppilaiden kokemuksista. Lisäksi esityksessä annetaan esimerkkejä oppitunneilla tehdyistä koira-avusteisista harjoituksista ja tarkastellaan työtavan vaatimia edellytyksiä ja soveltuvuuskriteereitä.

Alustavien havaintojen mukaan oppilaiden kiinnostuneisuus ja motivoituneisuus annettuja tehtäviä kohtaan on suurempaa, mikäli koira on mukana toiminnassa. Merkittävimpiä vaikutuksia koiran läsnäololla on ollut oppilaiden ja opettajan välisiin kohtaamisiin; koiran avulla kohtaamisia opettajan ja oppilaiden välillä tulee luokkatilanteissa sekä myös luokan ulkopuolella enemmän. Koiran läsnäololla on ollut nähtävissä positiivisia vaikutuksia myös luokan ilmapiirin rauhoittumiseen ja rentoutumiseen sekä oppilaiden tunteiden ilmaisuun.

Haasteena yläkoulussa koira-avusteisen työskentelyn suunnittelussa ovat olleet vaihtuvat opetusryhmät, luokkakoot ja niiden kautta mahdollisten allergioiden ja muiden esteiden huomioiminen. Vaihtuvat luokat ja oppilaiden määrä asettavat myös haasteita koiran jaksamiselle ja hyvinvoinnille.

Avainsanat: koira-avusteisuus, kielten opetus, kouluhyvinvointi

Susanna Takalo, Kirsi Peltonen, Karoliina Hovila ja Eemeli Toljamo, Oulun yliopisto, kasvatustieteiden ja psykologian tiedekunta ja Oulun normaalikoulu
Liikkuminen oppimisen ja hyvinvoinnin tukena – Opetuksen kehittämiskokeilu aineenopettajakoulutuksessa

Oppituntien aikainen liikkuminen tukee hyvinvointia sekä edistää kognitiivista toimintaa, oppimiseen kiinnittymistä ja oppimistuloksia. Opettajat ja opettajaksi opiskelevat tarvitsevat tutkittua tietoa, taitoja ja osaamista sekä konkreettisia keinoja liikkumisen hyödyntämiseen oppijoiden oppimisen ja hyvinvoinnin tukena. Tarvitaan opettajaksi opiskelevien, opettajankouluttajien ja ohjaavien opettajien osallistamista liikkumista hyödyntävien ratkaisujen kehittämiseen.

Oulun normaalikoulun lukio on yksi kahdestakymmenestä Opetus- ja kulttuuriministeriön tukeman lukuvuosille 2022–2024 ja 2025–2026 ajoittuvan Liikkuvat oppitunnit lukiossa -kehittämishankkeen (LOL) yhteistyölukiosta. Hankkeessa yhteistyölukioiden aineenopettajia on rohkaistu sisällyttämään opetukseensa liikkumista sisältävää pedagogiikkaa. Oulun yliopistossa aineenopettajakoulutuksen pedagogisten opintojen opintojaksoihin on lisätty sisältöjä, jotka tukevat kaikkien aineenopettajaksi opiskelevien asiantuntijuuden ja osaamisen kehittymistä liikkumisen pedagogisessa hyödyntämisessä. Normaalikoululla harjoittelijat pääsevät käytännössä kokeilemaan erilaisia toiminnallisia ja liikkumista sisältäviä tapoja toteuttaa opetusta. Lisäksi he pääsevät arvioimaan ratkaisujen toimivuutta ja keskustelemaan niistä ohjaustilanteissa.

Liikkuvat oppitunnit lukiossa -kehittämishankkeessa on tuotettu Toiminnallisia tehtäviä lukion oppitunneille -materiaali, joka sisältää myös Oulun normaalikoulun ohjaavien opettajien suunnittelemaa ja testaamaa lukion oppiaineiden eri moduuleihin ja niiden oppisisältöihin sidottuja liikkumista sisältäviä tehtäviä. Valmiit mallit ja ideat madaltavat opettajaksi opiskelevien kynnystä kokeilla uusia pedagogisia menetelmiä mutta myös edistävät liikkumisen vakiintumista osaksi opetusta.

LOL-hanke tekee tiivistä yhteistyötä Suomen Akatemian rahoittaman Fyysisesti aktiiviset oppitunnit lukiossa -konsortiotutkimushankkeen (2023–2027) kanssa. Esityksessä osallistujilla on mahdollisuus 1) kuulla tutkimushankkeen tuoreita tuloksia oppituntien aikaisen liikkumisen vaikutuksista vireyteen, 2) poimia oppijoiden hyvinvointia tukevia ideoita opettajaksi opiskelevien ohjaukseen ja 3) saada LOL-hankkeessa tuotettu materiaali innostamaan liikkumista sisältävän pedagogiikan toteuttamiseen.

Teemaryhmä 2: opettajuus harjoittelukoulussa (Rakuuna)

Taru Törmälehto ja Heidi Hämäläinen, Lapin yliopiston harjoittelukoulu Menetelmiä tiimiohjauksen toteuttamiseen

Tiimiohjauksella tarkoitetaan kahden tai useamman ohjaajan yhteistyötä, jossa jaetaan ohjaustyön suunnittelu, toteutus ja reflektointi (Hämäläinen, Törmälehto & Jokiharju, 2025). Tiimiohjauksen käsite pitää sisällään ohjauksen yhteissuunnittelua ja -koordinoimista, vastuun jakamista, erilaisten vahvuuksien hyödyntämistä, ohjaustilanteiden toteuttamista erilaisin menetelmin, reflektiota sekä ohjaustyön kehittämistä (Hämäläinen, Jokiharju & Törmälehto, 2024). Tiimiohjaajuudessa korostuvat ammatillinen kasvu, reflektointi, yhteistyö- ja vuorovaikutustaidot sekä työhyvinvointi.

Ohjaajat kaipaavat konkreettisia työkaluja ja menetelmiä ohjauksen toteuttamiseen. Vastaamme tähän haasteeseen tiimiohjauksen näkökulmasta ja tuomme esityksessämme esille opetusharjoitteluiden ohjauksessa hyödyntämiämme menetelmiä sekä rakennetta, joita olemme kehittäneet yhteisten neljän lukuvuoden ajan. Olemme tähän mennessä kirjoittaneet yhdessä myös kaksi artikkelia tiimiohjauksesta.

Kehitystyömme yhtenä taustatekijänä on tiimiohjauksesta keräämämme systemaattinen opiskelijapalautte ja sen reflektointi. Opiskelijapalautteen mukaan tiimiohjauksemme on kehittynyt lukuvuosien aikana ja opiskelijat näkevät tiimiohjauksemme positiivisina puolina muun muassa moninäkökulmaisuuksien, ohjauksen selkeyden sekä sujuvuuden. Ohjaajina työhyvinvointimme ja ammatillinen osaamisemme on lisääntynyt. Lisäksi ulkopuolinen kiinnostus ohjaustyötämme kohtaan kasvaa.

Esityksessä aukaisimme menetelmien lisäksi ohjausprosessia, joka luo pohjan tiimityön kulttuuriin luokassamme. Esityksessä näytämme konkreettisia menetelmiä, joita käytämme ohjaustyömme arjessa ja joiden olemme todenneet tukevan opiskelijoiden oppimista. Näitä menetelmiä ovat muun muassa tiimikortti, ohjaustyön rytmittäminen lähiohjauksessa ja tiimiohjauksessa sekä tiimityöskentelykulttuurin tietoinen ja systemaattinen mallintaminen. Lisäksi kerromme ohjauksen visualisoinnista, dokumentoinnista ja systemaattisen palautteen keräämisestä. Tavoitteenamme on oman kokemuksemme kautta edesauttaa muita tiimiohjausta toteuttavia sanoittamaan ja organisoimaan ohjaukseen liittyvää työtä sekä kannustaa yhteisen ohjauskulttuurin kehittämiseen.

Simo Tolvanen ja Leena Heino, Helsingin normaalilyseo Lukion kemian ja kotitalouden opintojakso

Helsingin normaalilyseossa toteutettiin ensimmäistä kertaa lukion kemian ja kotitalouden yhteinen opintojakso syksyllä 2025. Opetus oli pääasiassa ns. tiimiopetusta, jossa kemian ja kotitalouden opettajat vuorottelivat. Muutama opetuskerta toteutettiin samanaikaisopetuksena.

Opintojakson tavoitteena oli tutustua elintarvikkeiden biomolekyylien rakenteisiin, tärkeisiin kemiallisiin reaktioihin sekä arkisiin ruoanvalmistukseen liittyviin ilmiöihin kemian näkökulmasta. Opintojakson alussa opiskelijat ehdottivat heitä kiinnostavia molekyyli-gastronomian sisältöjä ja tekniikoita. Lisäksi keskusteltiin opiskelijoiden ruokavalioista ja mieltymyksistä ja ne otettiin huomioon käytännön toteutusten suunnittelussa. Kemiantunneilla käytiin läpi valittuihin ilmiöihin liittyvää kemian teoriaa. Kotitaloustunneilla sovellettiin ja havainnoitiin näitä ilmiöitä ruoanvalmistuksen menetelmin.

Opintojaksolla toteutettiin yksi arvioitava tehtävä. Opiskelijat valitsivat molekyyli-gastronomisen ilmiön ja siihen liittyvän ruokalajin. Ruokalajit neuvoteltiin yhdessä ja niistä toteutettiin

ateriakokonaisuus, ranskalainen illallinen. Opiskelijat raportoivat omaan ruokalajiinsa liittyvän ilmiön kirjallisesti sekä pitivät aiheesta esitelmän. Koko opintojakso arvioitiin suoritusmerkinnällä, joten tämä tehtävä oli läsnäolon lisäksi hyväksytyin suorituksen edellytyksenä.

Opiskelijapalautteen (n=7) mukaan opintojakso oli pidetty. Opiskelijat kokivat jakson hyvänä yhdistelmänä teoriapainotteisempaa kemiaa ja käytännönläheistä, arkipäivässä hyödynnettävää ruoanvalmistusta. Moni opiskelijoista totesi kemian ilmiöiden havaitsemisen käytännössä mielenkiintoiseksi. Kurssin haasteiksi opiskelijat mainitsivat kemian ja kotitalouden jakautumisen erillisille kerroille sekä ajan riittämisen kiireettömään ruoanvalmistukseen ja siihen liittyvien kemiallisten ilmiöiden pohtimiseen.

Opintojakson opettajat tunnistivat samat opiskelijoiden mainitsevat haasteet. Käytännön ruoanvalmistukseen 75 minuutin oppitunti on liian lyhyt. Opiskelijat innostuivat teknisesti haastavista ilmiöistä, ja tämä toi aikapainetta tunteihin ja pakotti myös valikoimaan sisältöjä, jotka mahtuivat tiukkaan aikaraamiin. Käytännön syistä myöskään kemian ja kotitalouden sisältöjen yhdistäminen samalle opetuskerralle ei yleensä onnistunut. Opintojakso oli kuitenkin monelta osin onnistunut, joten sen kehittäminen edelleen on seuraava tavoite.

Liisa Koponen, Mirva Mykkälä ja Outi Tiainen, Oulun normaalikoulu Tiimiopettajuuden kehittäminen harjoittelukoulussa

Työskentelemme Oulun normaalikoulun Linnanmaan 1-6 yksikössä kolmen opettajan tiimissä ja kehitämme työskentelyämme jatkuvasti. Puheenvuorossamme käsittelemme tiimiopettajuutta ja sen kehittämistä, joka vaatii jaettava pedagogista johtajuutta, selkeitä rakenteita ja avointa asennetta. Keskeisessä roolissa on siirtyä rinnakkain opettamisesta yhteiseen suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin, mikä parantaa opetuksen laatua, tukee oppilaita yksilöllisesti ja vähentää opettajien kuormitusta. Keskeistä tiimiopettajuuden kehittämisessä ovat muun muassa yhteisen ymmärryksen luominen, joka tarkoittaa yhdessä käytyä arvokeskustelua, jonka aikana määritellään yhteiset tavoitteet ja selkiytetään rooleja. Lisäksi on tärkeää järjestää säännöllistä yhteistä aikaa pedagogiselle suunnittelulle ja arvioinnille, joilla kaikilla tuetaan ja vahvistetaan tiimiopettajuuden rakenteita. Oleellisessa osassa on myös kokeileva toimintakulttuuri, jossa jatkuvasti kehitämme opetusta, järjestelemme oppilasryhmittelyjä uudelleen, kokeilemme uutta sekä ideoimme ja reflektioimme yhdessä. Tiimiopettajuuteen kuuluu joustavuus opettajien rooleissa ja vastuualueiden vaihtelussa. Tiimissä jaettu vertaistuki on kaiken kehittymisen ja onnistumisen kulmakivi. Tavoitteenamme on tehdä tiimityötä yhdessä, ei rinnakkain. Tämä tukee sekä oppilaiden että opettajien kasvua, kehitystä ja hyvinvointia.

Östring Heidi, Leisku-Johansson Aulikki, Karjalainen Jussi, Orell Mari, Tampereen yliopiston normaalikoulu Etäopetuskyvykkyyden harjoittelua alakoulusta lukioon - näkökulmina valmiusharjoittelu ja opettajien koulutus erilaisiin toimintaympäristöihin

Etäopetuskyvykkyyden harjoittelun taustalla ovat tunnistetut tarpeet sekä valmiusharjoittelun näkökulmasta että opettajaopiskelijoiden ohjaamisesta toteuttamaan opetusta erilaisissa toimintaympäristöissä, myös etä- ja hybridiopetuksessa.

Yhteiskunnan turvallisuusstrategia <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-762-1> linjaa, että varhaiskasvatuksen, perusopetuksen, lukio- ja ammatillisen koulutuksen sekä korkeakoulutuksen häiriötön jatkuminen turvataan erilaisissa poikkeusoloissa. Kasvatus, koulutus ja osaamisen ylläpitäminen tukevat väestön psyykkistä, fyysistä ja sosiaalista hyvinvointia edistämällä yksilöiden kykyä käsitellä ja kohdata häiriö- ja poikkeustilanteita. Kasvatus- ja koulutuspalvelut ylläpitävät kansakunnan henkistä ja sosiaalista eheyttä ja ovat keskeisiä henkisen kriisinkestävyyden rakentamisessa.

Jatkuvuuden turvaamisen saavuttamiseksi keskeistä on erilaisiin poikkeusolosuhteisiin varautuminen ja valmiussuunnittelun vahvistaminen. Yhtenä mahdollisena skenaariona poikkeusoloissa on etäopetuksen hyödyntäminen. On tärkeää ylläpitää etäopetuskyvykkyyttä osana valmiusharjoittelua siinä missä harjoittelemme muitakin varautumisen keinoja. Samalla harjoitetaan myös digitaitoja.

Toisaalta etäyhteyksiä hyödyntävää opetusta ja etäopetusta järjestetään tänä päivänä eri puolilla Suomea ilman poikkeusolosuhteitakin. Koulujen yhteistyössä toteuttamat opinnot hyödyntävät etäopetusta syrjäisemmillä seuduilla ja myös kaupunkien sisällä. Nykylainsäädännön reunaehdot on huomioitava ja ne ovat erilaisia perusopetuksen ja lukion opetuksessa. Opettajaopiskelijoille on tärkeää antaa valmiuksia toimia myös etä- ja hybridiopetuksen toteuttajina.

Tampereen yliopiston normaalikoulussa toteutettiin helmikuussa 2026 etäopetusharjoitus kaikilla ikätasoilla perusopetuksen alakoululaisista lukiolaisiin. Harjoituksessa olivat mukana myös ohjatun opetusharjoittelun opintojaksoilla opiskelevat aineen-, erityis- ja luokanopettajaopiskelijat. Esitys käsittelee etäopetusharjoituksen lainsäädännöllisiä reunaehtoja, harjoituksen valmistelua, toteutustapoja eri ikätasoilla ja osana ohjattua opetusharjoittelua sekä harjoituksesta saatuja kokemuksia.

Teemaryhmä 3: didaktiset ratkaisut (Meirami)

Liisa Lavonen, Viikin normaalikoulu

Projektioppimisen tutkiminen, kehittäminen ja tukeminen luokkahuoneessa

Tässä esityksessä on tavoitteena kuvata, miten projektioppimisen (Project-Based Learning) lähestymistavan mukaista pedagogiikkaa suunnitellaan ja toteutetaan 5. luokan ympäristöopin opetuksessa keväällä 2026. Kyseessä on opetuskokeilu, jonka tavoitteena on opetuksen tutkimusperustainen kehittäminen. Tavoitteena on myös pilotoida seuraavia projektipohjaisen oppimisen opetusmoduuleita ennen varsinaisia luokkahuonetutkimuksia. Aikaisempaa tutkimustietoa käytetään opetuksen kehittämisen lähtökohtana, ja pedagogisia päätöksiä perustellaan ja pohditaan aikaisempiin projektioppimisen oppimistutkimusta käsitteleviin tutkimuksiin nojautuen. Projektioppimisessa oppimistavoitteena, että oppilaat sitoutuvat ja innostuvat harjoittelemaan luonnontieteellisiä ja insinöörienteellisiä tietokäytänteitä. Nämä käytänteitä ovat esimerkiksi ongelman hahmottaminen, tieteellisen tutkimuskysymyksen muodostaminen, tutkimuksen suunnitteleminen, mallien kehittäminen ja käyttäminen sekä matematiikan hyödyntäminen, kuten ohjelmoinnillinen ajattelu, tiedon hankkiminen ja sen jakaminen ryhmässä.

Tässä opetuskokeilussa on kaksi päätavoitetta opetuksen kehittämisen näkökulmasta. Ensiksikin pyritään kehittämään opetukseen sellaisia pedagogisia menetelmiä ja käytänteitä, joilla on vaikutusta viidennen luokan oppilaiden oppimaan oppimisen taitoihin pitkäjänteisessä ryhmätyössä projektioppimisen aikana. Toisaalta kiinnitetään erityistä huomiota siihen, miten opettajan tarjoama tuki ja opetuksen strukturointi tukevat oppilaiden opiskelua projektioppimisen aikana. Esityksessä on tavoitteena esitellä ja havainnollistaa niitä oppimistehtäviä, joita on päästy kokeilemaan luokkahuoneessa. Tällä hetkellä projektioppimisen opetuskokeilu on aloitettu. Oppilaat ovat aloittaneet tieteellisen tutkimuskysymyksen tai ongelman hahmottamisen tutkimuskohteenaan peruna. Projektioppimisen opetuskokeilussa oppilaiden ryhmätyönä syntyneitä tuotoksia voidaan esittää osana esitystä.

Teemu Raudaskoski, Oulun normaalikoulu

Oppimisen edellytyksiä tukevat opetusjärjestelyt liikunnan opetuksessa

Oppimisen tuen uudistus tuli opetuskentälle syyslukukauden alussa 2025. Tämä pakotti myös aineenopettajat ajattelemaan omaa työtään uudesta näkökulmasta. Mitä voin tehdä liikunnanopettajana, jotta edellytykset oppimiselle olisi mahdollisimman otolliset? Kuinka oppimisen

edellytyksiä tukevia opetusjärjestelyjä on mahdollista kehittää liikunnan opetuksessa? Onko kaikki keinot käytetty, jotta jokaisen oppilaan oppiminen mahdollistetaan parhaalla tavalla?

Toisena haasteena samalle lukuvuodelle tuli perusopetuslain muutos, joka on velvoittanut 1.8.2026 alkaen esi- ja perusopetuksen edistämään lasten ja nuorten liikunnallista elämäntapaa aiempaa vahvemmin. Nopeasti ajateltuna liikunnan määrää ja liikuntakasvatusta tulee lisätä, jotta jokaisella olisi mahdollisuus liikkua, kehittyä omissa taidoissaan ja saada vahvempia positiivisia liikuntakokemuksia.

Olen pyrkinyt vastaamaan uudistuksiin voimakkaasti strukturoidulla opetusmetodilla ja kokeilevalla opetusotteella. Opetuksen kehittämisen tuloksena on syntynyt uusi opetustapa ja ryhmämalli. Sama käytäntö toimii sekä sisä- että ulkoliikunnassa. AURA -opetusmetodilla oppitunnille rakennetaan helposti tuttu oppiympäristö, sama missä paikassa opetus toteutetaan, sisällä tai ulkona.

Opetustapa mahdollistaa oppilaalle jokaisella tunnilla selkeää opettajajohtoista opetusta, itsenäistä työskentelyä ja ryhmätyöskentelyä. Liikunnan opetuksen sisältöalueet: fyysinen-, sosiaalinen- ja psyykinen toimintakyky toteutuvat jokaisella tunnilla. Liikunnan määrä on pyritty maksimoimaan oppitunnin alusta alkaen.

Kokeilevan opetustavan tuloksissa on nähtävissä liikuntatunnilla tapahtuvan aktiivisen liikunnan määrän selkeä lisääntyminen. Oppitunnit ovat selkeitä ja toimivia. Opetusmetodi edesauttaa työrauhaa jokaiselle oppilaalle ja opettajalle. Opettaja pystyy myös keskittymään huomattavan usein henkilökohtaisen tuen antamiseen sitä tarvitseville oppilaille, oli kyse ylös- tai alaspäin eriyttämisestä.

AURA -opetusmetodi on työkalu opettajalle ja myös oppilaille. Se voi tarjota apua toiminnan sujuvaan organisointiin monissa oppiaineissa ja koko koulun arjessa. Tutkivan opettamisen kokeilu jatkuu, opettajakin oppii lisää.

Laura Oinas-Järvinen, Tampereen yliopiston normaalikoulu **Tekoäly taidekasvatuksen tukena**

Esityksessä kuvataan opetuskokeilu, joka toteutettiin kolmen eri neljännen luokan oppilaiden kanssa osana Opetushallituksen rahoittamaa täydennyskoulutusta Taidekasvatuksen tulevaisuus tekoälyn tukemana (Tampereen ammattikorkeakoulu). Koulutuksen tavoitteena oli vahvistaa tekoälytuettua pedagogiikkaa ja edistää taide- ja taitoaineita integroivaa taidekasvatusta.

Kokeilussa oppilaat tutustuivat tekoälyn käyttöön ikätasolle soveltuvalla tavalla. Opetusmateriaalina hyödynnettiin Faktabaarin Hackathon-kilpailussa sijoittunutta tekoälyn opetuspakettia. Työskentely sisälsi tekoälyllä generoituja kuvia ja musiikkia, promptien luontia sekä keskustelua tekoälyn roolista luovassa prosessissa. Keskeinen oivallus oli, että tekoäly ei ole luova tekijä, vaan ihmisen luovan työskentelyn apuväline. Tekoälyn tehokas, eettinen ja kestävä hyödyntäminen on tärkeää peruskoulussa, koska se on olennainen osa tulevaisuuden työelämää ja arkea. Oppilaille tulee opettaa kriittistä ajattelua, medialukutaitoa ja vastuullista käyttöä, jotta he osaavat tunnistaa riskit ja toimia turvallisesti. Harjoittelu vahvistaa luovuutta ja ymmärrystä siitä, että tekoäly on työkalu, ei korvaaja, sekä edistää yhdenvertaisia digitaalisia valmiuksia ja kestävä kehityksen näkökulmaa.

Avainsanat: tekoäly, taidekasvatus, luovuus, perusopetus, pedagoginen kokeilu

Anne Tossavainen, Lapin yliopiston harjoittelukoulu **Uudella viitekehyksellä kokonaisvaltaisempaan murtolukujen ymmärtämiseen?**

Väitöstutkimuksessani Characterizing prospective elementary teachers' mathematical knowledge for teaching fractions on kuvattu opettajaopiskelijoiden murtolukutaitoja Mathematical Knowledge

for Teaching (MKT) viitekehyksen pohjalta. Tutkimustulokset, jotka pohjautuvat analysoituihin kyselylomakkeisiin sekä opettajaopiskelijoiden haastatteluihin ja kirjallisiin kurssitehtäviin, osoittavat merkittäviä eroja opiskelijoiden murtolukuihin liittyvissä sisällöllisissä ja pedagogisissa taidoissa. Nämä sekä opiskelijoiden väliset että yksilölliset erot ilmenevät vaikeuksina proseduraalisen ja konseptuaalisen ymmärtämisen alueilla, minkä lisäksi tutkimukseen osallistuneiden tulevien luokanopettajien (n = 61) tietämys murtoluvuista näyttäytyy epäjohdonmukaisena. Tulokset ilmentävät myös opiskelijoiden epävarmuutta suhteessa murtolukuihin ja omaan matemaattiseen identiteettiin vielä opettajaopintojen loppuvaiheessakin. Väitöstutkimuksessa esitetäänkin aiemman tutkimuskirjallisuuden pohjalta kehitetyn murtolukujen eri näkökulmia yhdistävän uuden viitekehyksen käyttämistä murtolukujen opettamisen tukena. Tähän viitekehykseen, jota on väitöstutkimuksessa käytetty myös aineiston analysoinnissa, sisältyy neljä murtolukujen ydinkategoriaa: murtolukutulkinnat, esitystavat, proseduurit ja käsitteet. Näiden kategorioiden ja niihin kuuluvien murtolukusisältöjen avulla murtoluvut voidaan esittää ja hahmottaa laajempänä yhtenäisenä kokonaisuutena. Perinteisesti vallitsevin lähestymistapa esimerkiksi murtolukujen tulkintaan koulumatematiikassa on ollut keskittyminen lähinnä murtolukujen osa-kokonaisuus-tarkasteluun, jolloin murtolukuihin liittyvien muiden osa-alueiden ja erityisesti niiden välisten yhteyksien ymmärtämisen kehittyminen jää helposti puutteelliseksi. Tutkimukseni pohjalta ehdotankin tämän nelikategorisen viitekehyksen kokeilemista niin perusopetuksessa kuin opettajankoulutuksessa sekä opetusharjoittelijoiden ohjaamisessa oppilaiden ja opettajaopiskelijoiden murtolukutaitoja arvioitaessa ja kehitettäessä. Myös jo työssä oleville matematiikan opettajille tämä viitekehys voi toimia työkaluna, jolla voi vahvistaa omaa näkemystä murtoluvuista, mikä on lukuisissa aiemmissa tutkimuksissa osoitettu yhdeksi koulumatematiikan vaikeimmista sisältöalueista opittavaksi ja opetettavaksi.

Teemaryhmä 4: digiajan kielen oppiminen (Hilla Garden takaosa)

Tommi Nurmi ja Kimmo Nyysönen, Rantakylän normaalikoulu **HappyNews, näe hyvä, kerro hyvä – kohti rakentavaa ja osallistavaa** **mediakulttuuria**

Syksyllä 2025 Rantakylän normaalikoulussa käynnistettiin HappyNews -toiminta, joka tarjoaa oppilaille mahdollisuuden tuottaa omia uutislähetystyksiä positiivisista ja arjen myönteisistä ilmiöistä. Toiminta perustuu Lontoon BETT-messuilla syntyneeseen ideaan, jota on kehitetty eteenpäin PLCFIN-pedagogiyhteisön kanssa. Mallin tavoitteena on vahvistaa oppilaiden mediataitoja, osallisuutta ja kykyä tarkastella omaa ympäristöään rakentavasta näkökulmasta.

HappyNews -toimintaa on toteutettu viidennen luokan mediakerhossa, jossa oppilaat työskentelevät uutistoimituksen periaatteiden mukaisesti. Prosessi sisältää ideoinnin, käsikirjoittamisen, roolien jaon sekä kuvauksen koulun omassa uutisstudiossa rakennetussa tilassa. Oppilaat toimivat muun muassa uutisankkureina, kuvaajina, äänivastaavina ja toimitussihteereinä. Tehtävien kierto tarjoaa tasapuoliset mahdollisuudet harjoitella laaja-alaisesti journalistisen prosessin eri vaiheita. Pedagogisesti toiminta pohjautuu osallisuuden, monilukutaidon ja hyvinvoinnin vahvistamiseen. Oppilaat pääsevät vaikuttamaan sisältöihin ja kokemaan oman työnsä näkyvän konkreettisine uutislähetystyksinä, joita jaetaan HappyNews -kanavalla. Malli osoittaa, että myönteinen uutistuotanto voi toimia merkityksellisenä välineenä mediakasvatuksessa ja lisätä sekä yksilöllistä että yhteisöllistä hyvinvointia.

Rantakylän normaalikoulu toimii HappyNews -toiminnan pilottikouluna, ja tavoitteena on laajentaa toimintaa kansallisesti ja kansainvälisesti. Esityksessä esitellään projektin toteutus, pedagogiset perustelut, oppilaiden kokemukset sekä malli siitä, miten vastaavaa toimintaa voidaan juurruttaa eri kouluihin osaksi arjen mediakasvatusta.

Riina Riihiniitty, Tampereen yliopiston normaalikoulu

Vaikuttavuus non- ja informaaleissa tavoissa oppia vierasta kieltä

Oppiminen jaetaan usein formaaliin oppimiseen, non-formaaliin oppimiseen ja informaaliin oppimiseen. Dressmanin (2025, 29–30) mukaan formaali oppiminen on luokkahuoneessa tapahtuvaa oppimista, jota ohjaa opetussuunnitelma. Non-formaali oppiminen käsittää oppilaitoksen ulkopuolisen, mutta tarkoituksellisen opiskelun. Informaali oppiminen puolestaan tarkoittaa oppimista, joka perustuu esimerkiksi matkustaessa tai musiikkia ja elokuvia kuluttaessa kertyneeseen kielitaitoon.

Tutkimuksen tavoitteena oli kartoittaa, miten lukiolaiset kokevat non- ja informaalit tavat oppia vierasta kieltä ja miten he kokevat ne vaikuttavuuden kautta sekä ohjatusti kielen oppimissovelluksen WordDive kautta. Tutkimus antaa siten lisätietoa siitä, mitä kielen oppimisen tapoja kielten opetuksessa voisi tuoda esille, jotta lukiolaiset voisivat hyödyntää eri kielen oppimisen tapoja omassa oppimisessaan. Vaikuttavuuden kokemusta tutkittiin kyselytutkimuksella lukion 2.vuosikurssin opiskelijoilta yhdellä opintojaksolla syksyllä 2025. Analyyttisenä menetelmänä käytettiin aineistolähtöistä sisällönanalyysiä.

Tutkimuksessa selvisi, että nuoret tuntevat non- ja informaaleja kielen oppimisen tapoja kattavasti ja käyttävät niitä monipuolisesti. He myös opiskelevat monia eri kieliä ko. tavoin. Nuoret käyttävät enemmän informaaleja kuin nonformaaleja kielen oppimisen keinoja. Tulos ei yllätä, sillä moni informaali kielen oppimisen keino voi hyvinkin olla suoraan nuorten vapaa-ajan viettotapa. Huomionarvoista on kuitenkin se, että nuoret valitsevat kuluttaa viihdettä eri kielillä.

Lukiolaiset nimeävät ja kokevat monia hyötyjä sekä non- ja informaaleissa tavoissa oppia kieltä että kielen oppimissovelluksissa. Kielen oppimissovelluksen hyötyinä lukiolaiset nimesivät ja kokivat esimerkiksi hauskuuden, nopeuden, helppouden ja monipuolisuuden. Suurin osa vastaajista suhtautui yksiselitteisen myönteisesti kielen oppimissovellukseen WordDive.

Jatkossa olisi erittäin kiinnostavaa selvittää eri ikäisten oppijoiden käsityksiä non- ja informaaleista tavoista oppia vierasta kieltä. Myös eri kielenoppimistapojen käyttöastetta olisi kiinnostava selvittää. Entä miten kielenoppijoiden omat kielitaustat vaikuttavat tähän? Entä oppijoiden menestys kieltenopinnoissa koulussa?

Susanne Roos, Jyväskylän normaalikoulu

Kynällä ja koneella – sadut kolmasluokkalaisten yhteistoiminnallisessa kirjoitus- ja ohjelmointiprojektissa

Kirjoittamisen luonne muuttuu yhteiskunnan digitalisoitumisen myötä. Digitalisaatio tarjoaa useita mahdollisuuksia esimerkiksi erimuotoisten tekstien tuottamiseen ja muokkaamiseen. Digitaalisen osaamisen kuvaukset (Opetushallitus 2022) asettavat viitekehyksen kirjoittamiseen liittyville oppimistavoitteille. Oppilaita ohjataan kehittämään tv-taitojaan omien tuotosten laadinnassa ja luovassa työskentelyssä. Digitaatioja tarvitaan nykyään jo päivittäin, mutta toisaalta kynällä kirjoittamisen hyödyksi nähdään oppiminen ja muistaminen sekä keskittyminen tehtävään (Honko & Sulkunen 2025). Tärkeää on yhdessä tekemisen ja oivaltamisen ilo, jotka kehittävät ajattelun ja oppimisen taitoja vaikuttaen opiskelumotivaatioon (Opetushallitus 2014; 2022.)

Kirjoitustaito on olennainen osa kielellistä osaamista. Kirjoittamista opetetaan kiinnittäen huomiota monipuoliseen tekstien tuottamiseen harjoitteluun. Tuottavassa kirjoittamisessa tärkeintä on oman ajatuksen välittäminen kirjoitetussa muodossa. Kirjoittaminen on prosessi, joka vaatii paljon harjoittelua. Hyvä kirjoitustaito on merkityksellinen avatessaan mahdollisuuksia vuorovaikutukseen, opiskeluun, vaikuttamiseen ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen. (Honko & Sulkunen 2025; Ukkola & Metsämuuronen 2023; Juvonen & Routarinne 2020; Lerkkanen 2006.)

Tässä esityksessä tarkastellaan kielellisten taitojen näkökulmasta kolmasluokkalaisten, kielellisesti samantasoisten pariin yhdessä kirjoittamia satuja. Sadut on kirjoitettu koneella ja käsin yhteistoiminnallisen kirjoittamis- ja ohjelmointiprojektin yhteydessä. Tarkoituksena on selvittää, millaisia käsin ja koneella kirjoitetut sadut ovat rakenteeltaan, kielellisiltä ominaisuuksiltaan ja tavoitteiltaan suhteessa toisiinsa. Tekstiä tarkastellaan sisällönanalyysin keinoin. Samalla esitellään yhteistoiminnallista projektia, jossa kirjoittamisen ja ohjelmoinnin yhdistäminen voi edistää luovuutta ja motivaatiota sekä vahvistaa oppilaiden ohjelmoinnillisen ajattelun taitoja ja ohjelmointiosaamista opetussuunnitelman tavoitteiden mukaisesti (Niemi, Jakonen & Roos 2026). Projekti luo mahdollisuuksia tuottavan kirjoittamisen erilaisiin pedagogisiin ratkaisuihin, jotka heijastavat oppimisen monimuotoisuutta yhä digitalisoituneemmassa ajassa. Tämä toimintamalli tukee myös Hongon ja Sulkusen (2025) tutkimuksen näkemystä opettajan vastuusta tarjota oppilaille erilaisia fyysisiä ja sosiaalisia mahdollisuuksia kirjoittaa sekä digitaalisesti että käsin vuorovaikutuskontekstit ja yksilölliset tarpeet huomioiden.

Kimmo Nyyssönen ja Tommi Nurmi, Rantakylän normaalikoulu **Tulevaisuuden Tekijät – Miten monialainen projekti vahvisti oppilaiden toimijuutta ja opiskelijaopettajien opettajuutta?**

Keväällä 2025 Rantakylän normaalikoulussa toteutettiin Tulevaisuuden Tekijät -niminen monialainen oppimisprojekti, jossa yhdistyivät maker-pedagogiikka, luova työskentely ja opettajaopiskelijoiden syventävä opetusharjoittelu. Seitsemän viikon ajan neljäsluokkalaiset rakensivat kierrätysmateriaaleista tulevaisuuden pienoismallikaupungin, joka toimi yhteisen oppimisen näkyvänä tuotoksena ja koko projektin koossa pitävänä rakenteena.

Projektin suunnittelusta ja toteutuksesta vastasi kymmenen Itä-Suomen yliopiston opiskelijaa: kahdeksan luokanopettajaopiskelijaa ja kaksi erityisopettajaopiskelijaa. Heitä ohjasivat Rantakylän normaalikoulun ja yliopiston opettajat sekä FCLab-hankkeen asiantuntija. Harjoittelu tarjosi opiskelijoille ainutlaatuisen mahdollisuuden suunnitella ja toteuttaa laaja oppimiskokonaisuus aidossa koulukontekstissa.

Projektin ytimessä oli yhteisöllinen tekeminen. Oppilaat ja opiskelijat suunnittelivat, rakensivat, arvioivat ja kehittivät kokonaisuutta yhdessä. Työskentely tuki laaja-alaisen osaamisen tavoitteita ja toi oppiaineiden sisältöjä osaksi kokonaisuutta ilman, että oppiminen sirpaloitui. Yhteinen rakentaminen vahvisti erityisesti yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, luovaa ja kriittistä ajattelua, monilukutaitoa sekä vastuunkantoa. Oppilaat kokivat projektin omakseen ja toimivat aktiivisina tekijöinä – tämä toimijuuden vahvistuminen oli yksi hankkeen merkittävimmistä tuloksista.

Samalla projekti tarjosi opiskelijaopettajille syvällisen mahdollisuuden harjoitella pedagogista johtamista, oppimisen ohjaamista ja pitkäkestoisen projektin suunnittelua. Yksi opiskelijoista kuvasi kokemusta näin: “Oli hienoa nähdä, miten oppilaat innostuivat, ottivat vastuuta ja keksivät omia ratkaisujaan. Samalla me opiskelijat opimme opettajina luottamaan prosessiin ja toisiimme.”

Esityksessä avaamme projektin pedagogisia ratkaisuja, kokemuksia ja oivalluksia sekä sitä, miten yhdessä tekemiseen perustuvat monialaiset kokonaisuudet voivat elävöittää harjoittelukoulun arkea ja tukea sekä oppilaiden että opettajaksi opiskelevien kasvua.

Teemaryhmä 5: verkostoyhteistyö (Neuvottelutila Fysio 2.krs)

Anu Kröger, Kasvatustieteiden tiedekunta, Turun yliopisto **FinTED opettajankoulutuksen yhteiseksi tutkimusinfrastruktuuriksi**

Suomalainen opettajankoulutus on muodostunut kansainvälisesti arvostetuksi osaksi koulutusjärjestelmäämme, ja sillä on keskeinen merkitys kansalaisten osaamisen ja sivistyksen perustana (Tirri, 2014). Maisteritason tutkimusperustainen opettajankoulutus on tämän toiminnan

keskiössä toteuttanut tehtävänsä tarjoten opettajaksi opiskeleville tutkimustietoon perustuvaa opetusta (mm. Mikkilä-Erdmann ym., 2024). Tutkimustietoa ja tutkimuspohjaista kehittämistä tarvitaan yhä enemmän nyt, kun alan menestystä haastavat muun muassa oppilaiden heikkenevät PISA-tulokset sekä alan houkuttelevuuden ja pitovoiman säilyttäminen. (Alifrosti ym., 2022; Heikkilä, 2022; Vilppu ym., 2022.)

Yliopistot aloittivat opettajankoulutuksen kansallisen tietovarannon, FinTEDin, rakentamisen v. 2020 jatkona OVET-hankkeen kehittämistyölle. FinTEDin päätavoitteina on sekä vahvistaa opettajankoulutuksen tutkimusperustaista kehittämistä että opettajankoulutuksen tutkimusta. Mukana FinTEDissä ovat olleet alusta lähtien kaikki Suomen yliopistot, joissa on laajamittaista opettajankoulutusta. Alkuvaiheessa FinTEDistä puhuttiin tietovarantona, koska tuolloin keskiössä olivat laajat kansalliset kyselylomakeaineistot. Tällä hetkellä rakentamisvaiheessa FinTEDiä voidaan pitää aineistoinfrastruktuurina. Sen pilotointiaineistoihin sisältyvät erityyppiset aineistot, kuten eNorssiverkoston kanssa yhteistyönä saatu harjoittelupalauteaineisto.

Rakentamisvaiheen päättyessä ja FinTEDin laajentuessa kattamaan koko opettajankoulutuksen laaja kenttä Suomessa FinTEDin tavoitteena on olla tutkimusinfrastruktuuri, joka tuo yhteen opettajankoulutuksen toimijat, aineistot ja toiminnot. FinTEDissä on tuolloin vakiintunut verkostoyhteistyö (kansalliset sidosryhmät ja kansainvälinen tutkijaverkosto), aineistot (erilaiset aineistot ja tietokannat), paikalliset toiminnot (mm. harjoittelukoulut, laboratoriot) ja palvelut (mm. mittarit, ostopalvelut, tilaustutkimukset).

Tutkimusinfrastruktuurien kasvava strateginen merkitys ja vaikutukset on tunnistettu eri tieteenaloilla. Tutkimusinfrastruktuureilla on edellytykset parantaa tutkimusmahdollisuuksia ja avointa tiedettä kokoamalla yhteen tieteenalakohtaista aineistoa, tietoa ja tiedeyhteisön toimijoita (Fabre, ym., 2021). Opettajankoulutuksen kenttä tarvitsee oman tutkimusinfrastruktuurinsa, joka rakennetaan yliopistojen välisenä yhteistyönä. Tässä yhteistyössä harjoittelukouluilla on tärkeä roolinsa.

FinTEDin verkkosivu: <https://sites.utu.fi/finted/>

Pekka Vaaraniemi ja Pasi Hieta, Oulun normaalikoulu Yliopistoyhteistyön kehittäminen Oulun normaalikoulun lukiossa

Oulun normaalikoulun ja yliopiston eri osastojen välillä on perinteisesti ollut runsaasti yhteistyötä, jota lukiolaki edellyttää kaikilta lukioilta. Viime vuosikymmenellä tehtyä yhteistyötä on dokumentoitu FT Kari Pekka Lapinojan vuonna 2018 tekemään selvitykseen (<https://peda.net/oulu-normalikoulu/onk/oulu-normalikoulu-lukio/yliopistoyhteisty%C3%B6>).

Muutto luo paremmat edellytykset yhteistyölle

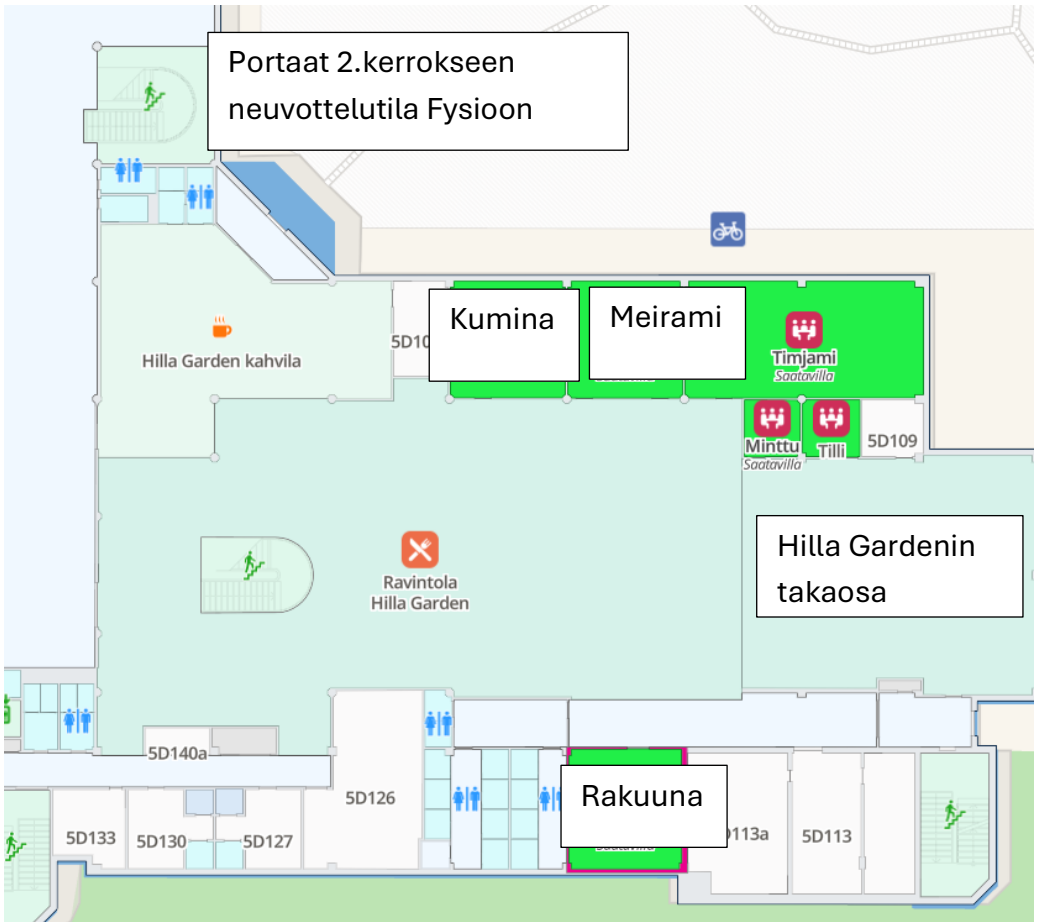
Norssin lukio muutti elokuussa 2024 Oulun yliopiston pääkampukselle Ympäristötietotaloon. Tämä on antanut yliopiston sisällä tapahtuneelle yhteistyölle aivan uutta puhtia ja ainutlaatuisen hyvät puitteet. Lukio on paitsi organisaationa osa yliopistoa, myös fyysisesti osa yliopistoa. Opiskelijat ovat jo lukioaikanaan konkreettisesti osa yliopistoyhteisöä, ja lyhyet välimatkat mahdollistavat monia sellaisia yhteistyön muotoja, jotka eivät muuten olisi mahdollisia.

Tavoitteena molemminpuolisesti hyödyttävä yhteistyö

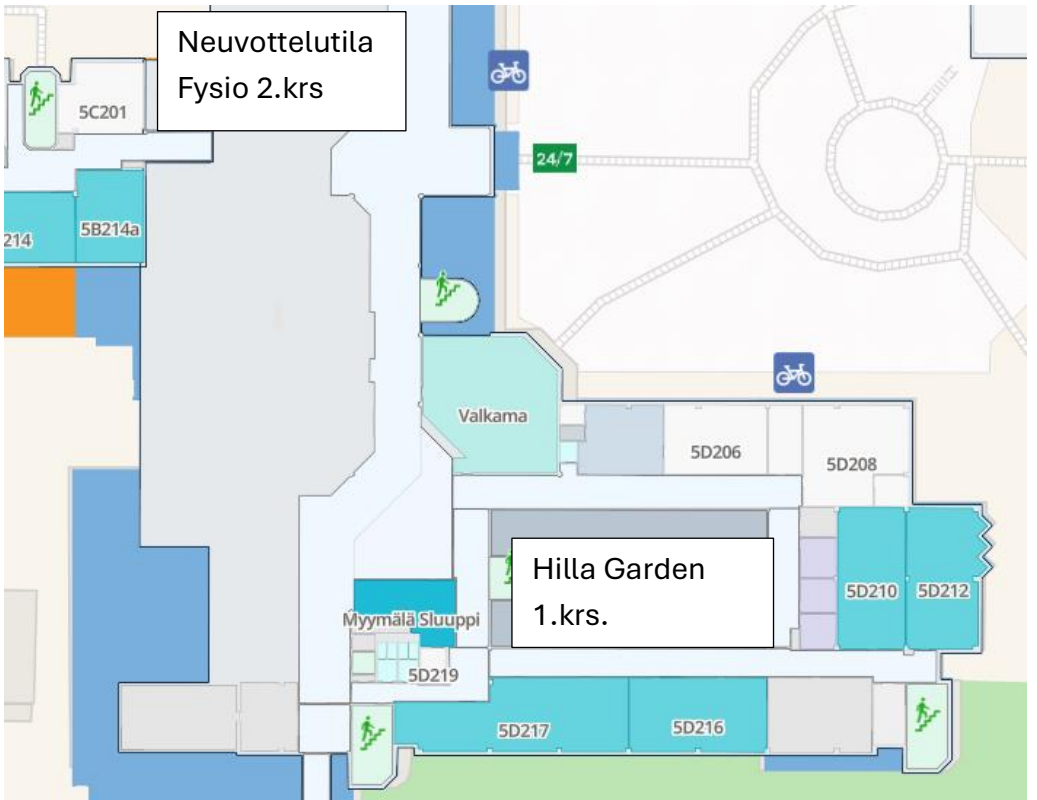
Yhteistyömuotoja pohdittaessa on pyritty löytämään ratkaisuja, jotka hyödyttäisivät lukiota ja sen opiskelijoita ja luonnollisesti myös yliopiston toimijoita, ja jotka olisivat kestävällä pohjalla niin, että toiminnalla olisi jatkuvuutta. Jotta edellä mainitut asiat olisivat mahdollisia, yhteistyömuotojen täytyy ensinnäkin olla molemmin puolin hyödyttäviä. Lukio hyötyy yliopiston valtavasta osaamisesta ja tietovarannosta, ja lukiolaiset saavat hyvän ymmärryksen korkeakouluopinnoista ja oman yliopiston tutkimustoiminnasta jo lukioaikanaan. Yliopiston näkökulmasta hyödyt tulevat ovat

opiskelijarekrytoinnin ja markkinoinnin näkökulmista. Tätä näkökulmaa on pohdittu yhdessä yliopiston hallinnon sekä strategia- ja tiedepolitiikan yksikön kanssa. Yhteistyön hedelmänä syntyy uusia toimintatapoja, joita yliopisto voi hyödyntää laajemmin lukioyhteistyössä.

Tutkoke-symposiumesityksessä on tarkoitus esitellä yhteistyön perusteita, käytännön toimintaa ja tulevaisuudennäkymiä.

1.krs.

2.krs